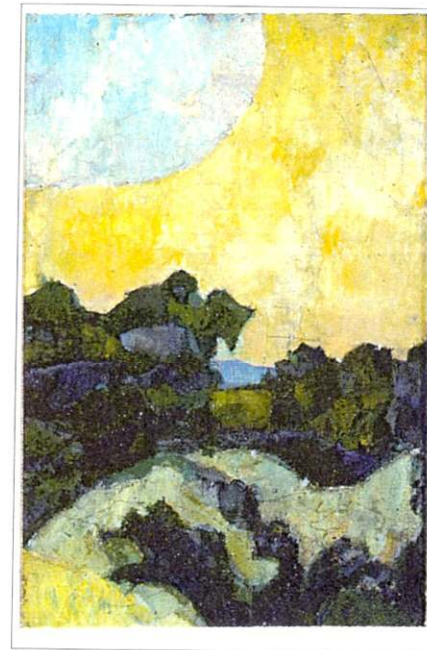

AGUÉLIMUSEETS VÄNNER

AGUÉLIMUSEETS VÄNNER

Aguélimuseet

Norra Esplanaden 7

733 38 Sala

Tel 0224-138 20

Pg 473 25 16-2

www.sala.se/turism/aguelimuseet

Epost: aguelimuseet@telia.com

Årsskrift 2001

- årgång 14 -

AGUÉLIMUSEETS VÄNNER

Årsskrift 2001

- årgång 14 -

Årsskriftens huvudsponsor:

Beijerinvest

Innehåll

Jan Rydh:

Förord

3

Mikaela Bachmann:

Sitting... six months later - nyförvärv till Aguélímuseet

6

Jan Häfström:

Reflexioner kring Rickard Sollmans utställning

10

Rickard Sollman, Aguélistipendiat 2001

14

Bengt Lagerkvist:

Gotländskt landskap

17

Kåge Bergman

19

Kurt & Kåge - två veteraner i Aguélímuseets Vänner

23

Vad finns skrivet om Ivan Aguéli?

26

Verksamhetsberättelse

28

Årsbokslut

30

Medlemsmatrikel

31

Stadgar för Aguélímuseets Vänner

35

Sponsorer & Annonörer

37

Omslag:
"Gotländskt landskap". IVAN AGUÉLI [1869-1917].
Oljemålning 1892, 55 x 34 cm.

Förord

Den store eldsjälén och den som i hög grad grundlade engagemanget för Aguélimuseet i Sala, Kåge Bergman avled den 25 mars 2001. Hans gärning och betydelse för kultur- och konstliv i Sala kan inte överskattas och hans insatser för Aguélimuseet har varit avgörande. Även om hans minne tecknas på annan plats i årsskriften vill jag som ordförande i föreningen framföra vännernas tack för en inspirerande och helgjuten gärning.

En vänförening drivs ofta med relativt små ekonomiska resurser. Det som saknas i ekonomisk styrka kompenseras med engagemang och vilja. Aguélimuseets vänförening har inte några stora ekonomiska resurser. Ändå tror jag att den har varit och är ett betydelsefullt till stöd för Sala konstförening och dess till synes omöjliga projekt att i Sala visa konst av Ivan Aguéli. Med de mycket små resurser som står till buds visas här året runt via de Fribergiska och Palmska donationerna konst av hög internationell klass. Genom Ditt stöd till vänföreningen visar Du att det skall gå också i fortsättningen.

Vänföreningens styrelse har, som vanligt frestas jag att säga, haft två viktiga frågor som stående punkter på dagordningen. Den ena gäller utformningen av den traditionella sommarutställningen, den andra gäller den viktiga strategiska frågan hur vi skall kunna medverka till att ett permanent Aguélimuseum uppförs och finansieras.

Idén om en sommarutställning som baseras på att en Aguélistipendiat får ställa ut har vunnit fotfäste. Det är styrelsens ambition att denna form skall vara ett stående inslag i verksamheten också framöver. I år har stipendiet gått till Rickard Sollman. Styrelsen har också den förhoppningen att vi skall få sådana resurser att vi årligen kan inköpa verk av våra stipendiater att placeras i Aguélimuséet. På så sätt skulle samlingen kunna spegla vad som i varje tid ansetts vara lovande konst i Aguélis anda.

Arbetet med att finna former för en slutlig finansiering av ett permanent Aguélimuseum har fortsatt. Sala kommun har visat ett mycket positivt intresse och engagemang i frågan. Vännernas styrelse vill på allt sätt bidra till att planerna kan realiseras inom det närmaste året. Ett nytt museum blir alltmer nödvändigt. Inköpen och utställningen av de nya verken av Fahlström, Amelin, Svedberg och Aguéli har tydligt understrukt behovet av ett nytt museum. Det är i hög grad otillfredsställande att inte permanent kunna visa den konst som årligen kommer att inköpas. Nu behövs en välvillig donator som ser till att pengar tillförs också för detta ändamål. Staten, genom kulturdepartement och Nationalmuseum/Moderna museet, har ett självklart ansvar. Sala kommun har redan tagit principiellt positiva beslut. Det lokala näringslivet borde också kunna bidra till att förverkliga visionen av ett internationellt högklassigt, årligen växande Aguélimuseum i Sala. De närmaste åren blir spännande och avgörande.

Väl mött i Sala på Aguélimuseet!
Jan Rydh

Ordförande i Aguélimuseets Vänner
Landshövding i Västmanlands län 1991-1999

Öyvind Fahlström 1928 – 1976
 "Sitting ... six months later"
 Tempera 56 x 116,5 cm, variabel målning med 18 flyttbara element

Sitting... six months later - nyförvärv till Aguélimuseet

Under våren och sommaren 2001 visas på Aguélimuseet fem nyförvärvade verk inköpta med medel ur Carl Fribergss stiftelse och Makarna Tore Palms stiftelse. Verken är *Afrika*, blyertsteckning av Lena Svedberg, *Kvinna mot Spanienaffisch*, olja på duk av Albin Amelin, en liten landskapsmålning av Ivan Aguéli samt verken *Åskledarna* och *Sitting... six months later*, av Öyvind Fahlström. I denna text ges en liten presentation av ett av dessa verk och av verkets upphovsman, nämligen verket *Sitting... six months later* och Öyvind Fahlström.

Fahlström föddes 1928 i São Paulo, Brasilien och kom till Sverige 1939. Han blev svensk medborgare och verkade i Sverige fram till 1961 då han fick ett stipendium och bosatte sig i New York. Han återvände till Sverige på somrarna och avled i Stockholm 1976 efter att ha drabbats av cancer.

Öyvind Fahlström var inte enbart verksam som konstnär utan också som poet, författare, kritiker och dramatiker. Han har blivit jämförd med konstnärer som Tristan Tzara och Kurt Schwitters och han har kallats den sista modernisten i denna tradition.

Verket *Sitting... six months later*, Version A (variabel målning med 18 flyttbara element, tempera på papper, 56x116,5 cm, 1962) visades 1962 på Sidney Janis Gallery i New York på utställningen *New Realist*. Utställningen var den första internationella översikten av de konstnärer som skulle komma att förknippas med

pop-konsten. Medan pop-konstnärerna intresserade sig för det vardagliga livet var Öyvind Fahlström istället intresserad av världen som en helhet med dess moraliska och politiska aspekter.

I oktober 1963 skriver Fahlström i New York texten "Anteckningar om "ADE-LEDIC-NANDER 2 (1955-57) & några senare utvecklingslinjer" bl a om verket Ade-Ledic-Nander som fått sitt namn efter en egenskap som beskrivs i en science-fiction novell av Alfred Elton van Vogt. Verket skildrar individerna, teckenformerna i tre klaner eller samhällen kallade Ade, Ledic och Nander och hur de enligt olika förutsättningar, lagar eller spelregler lever, slåss, förökar sig osv över hela målningen. Till verket hör en 27 sidor lång beskrivning som kan läsas separat. Torsten Ekbom jämför i sin bok *Bildstorm* detta manuskript med Marcel Duchamps *Gröna asken* där Duchamps i 93 dokument från 1934 beskriver vad som

sker i hans verk *Bruden avklädd av sina ungar* (*Det stora glaset*).

I "Anteckningar om "ADE-LEDIC-NANDER 2 (1955-57) & några senare utvecklingslinjer" skriver Fahlström bl a: " ...Av det ovanstående följer också att - jag huvudsakligen är intresserad av att "göra målningar som är världar genom att manipulera världen"- genom att skapa och relatera modeller av världen; inte symboler - vem som helst får lägga in vad han nu kan finna på - bara han ser (några av) relationerna, vad som är likt, olik, upprepat, sammanförande etc, etc.

- hela bilden är decentraliserad - man ska inte kunna omfatta målningen - inte ens materiellt, i ett enda ögonkast;
- strukturen är som ett spel med på förhand uppsatta förutsättningar som material för intrigen; inte surrealistisk irrationalitet eller neodadaistiska "icke-samband" (som hos Rauschenberg) ; enligt målningens lagar binds elementen till varandra snarare än kapas och isoleras.
- intrigen är en av många variationer inom bildrummet vilket sålunda delas upp i tid, tidsfaser (och rum), den primitiva konstens, den episka konstens och serieteckningskonstens teknik.
- *konturen* (mer än färgen och andra färgkvaliteter) är av överväldigande betydelse, den är teckenformens grundläggande formkriterium; proportioner, storlek etc. kan arrangeras för "dekorativa" ändamål; men konturen, silhuetten kan naturligtvis aldrig tjäna annat än intrigen..."

I texten *Manipulera världen* skriver Öyvind Fahlström:

"I mina variabla målningar får jag fram

elementens typ eller karaktär på ett konkret sätt genom att skära ut en silhuett i plast och plåt. Formtypen blir på så vis fixerad och handgriplig, "levande" som ett föremål och samtidigt flat som en målning. Försedda med magneter kan silhuettformerna placeras intill varandra, ovanpå varandra, skjutas in i öppningar, hängas i trådar. De kan också glida i slitsar, böjas i sidled i nitade leder, vikas frontalt med gångjärn.

Dessa element är visserligen fysiskt definitiva, men de får inte någon identitet, något "innehåll" förrän de sammanställs på målningen. Deras identitet växlar för varje arrangemang av målningen. Sammanställningen av elementen blir resultatet av "reglernas" godtycklighet i kombination med mina estetiska och psykologiska subjektiva intentioner. Varje sådan fas av målningen dokumenterar jag i en skiss, ett "scenario" (i form av teckningar, målningar, fotografier). De isolerade elementen är alltså inte små målningar utan maskineri för att göra målningar. Bild-orgel.

Den färdiga målningen står någonstans i korsningen mellan målningar, spel (typ monopol och krigsspel) och dockteater. På samma sätt som silhuetten materialiserar typformen, konkretiseras tidsdimensionen genom de många, i princip oändligt många faser som elementen kan uppträda i. Liksom i mina tidigare världsmålningar ADE-LEDIC-NANDER 2 och SITTING... en form kunde återkomma målad på flera ställen på duken, så kan formerna nu placeras på flera ställen under en tidsrymd.

Åskådarens roll som deltagare i målningsspelet kommer att bli meningsfullt när sådana arbeten görs i ett stort

antal faksimiler, så att vem som helst som är intresserad kan ha en bildmaskin i sitt hem och "manipulera världen", vare sig han väljer själv eller följer mina beslut."

Dessa Fahlströms tankar kring sitt arbete kan vara en bra följeslagare i mötet med *Sitting...six months later*. Verkets mening uppstår i relationerna mellan de olika bildelementen och det är inte meningsfullt att föra en allmän tolkning av verket då meningen hela tiden förändras. Denna öppenhet hos verket kräver också att betraktaren kan tolka fritt, utifrån sina egna, privata erfarenheter. Att tolka kan i dessa fall ej skiljas från att handla. Genom att förändra eller som Fahlström säger manipulera verken förstår vi dem. Hans konst blir därmed dubbelt politisk. Den kräver av oss att vi handlar och visar därmed att handling är möjlig och nödvändig. Den visar också att elementen aldrig får uppslukas i en

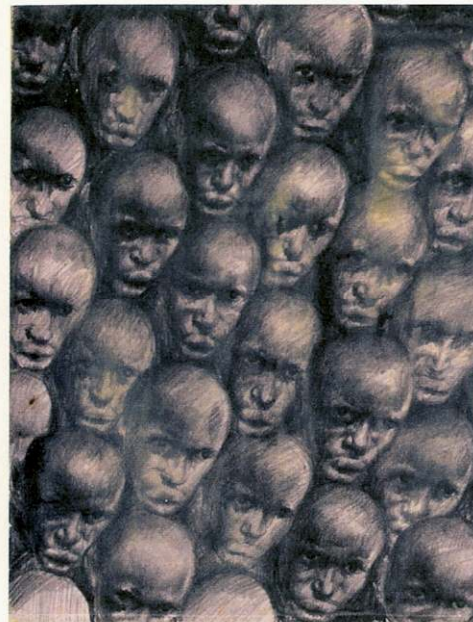
helhetens idé. Varje del (individ) är värdefull och varje handling betydelsefull.

*

Aguélis landskapsmålningar är oerhört djärva för sin tid i Sverige. De är ett av de första exemplen på ett radikalt nytt synsätt i svensk landskapskonst med stark betoning av rymd och formbygge. I t.ex. Gotländskt landskap från 1892 (gåva till Sala Konstförening – Aguélimuseet av Ragnar och Gudrun Alyre) arbetade Aguéli formförenklat med stora kontrasterande färgytor och kraftiga konturer. Han förebådar modernismen. Fahlström har kallats den siste modernisten. Nu hänger verk av Fahlström och Aguéli sida vid sida på Aguélimuseet i Sala. Här hänger också verken av Amelin och Svedberg tillsammans med andra verk som tidigare hittat till Aguélimuseet tack vare Carl Fribergs stiftelse och Makarna Tore Palms stiftelse.

Öyvind Fahlström 1928 – 1976
"Åskledarna"
Duk 43 x 60 cm

Lena Svedberg 1946 – 1972
"Afrika"
Blyerts 62 x 50 cm

Albin Amelin 1902 – 1975
"Kvinna mot Spanien-affisch"
Oljemålning 81 x 65,5 cm

JAN HÅFSTRÖM

Reflexioner kring Rickard Sollmans utställning

Det kan ta en konstnär ett helt liv att nå "målet". Med det avser jag inte mästerverket, inte ens ett, i världens ögon, färdigt resultat. Endast att personen i fråga - en målare, en poet eller en tonsättare - kommit till en punkt där arbetet blivit fruktbart och meningsbärande. Efter år av slit kan han eller hon plötsligt skönja något, ana en helhet som de känner igen: detta är jag, detta är mitt språk.

Även betraktarens väg till en förståelse av konstverket - målningen, dikten eller musikstycket - kan vara lång och mödosam. Vilket inte motsäger att mötet, när det slutligen äger rum, kan vara som ett blixtnedslag. En blick som i ett slag förändrar allt.

Jag talar om vägen dit. Att betraktandet av en målning är ett sätt att komprimera sina erfarenheter. Bli delaktig i ett språk som spränger de gränser som ditt "jag" stakat ut. Du står inför en upplevelse, en känsla som du i brist på ord kallar "det sublima", "det kosmiska" eller rent av "Gud".

Hämförelsen är ordlös och svår att beskriva. Men den tycks dubbel på något sätt. Din känsla av närvaro ökar samtidigt som du förlorar kontrollen över ditt "själv". Det suddas ut och du fylls av en obeskrivlig tomhet. Man får gå till medeltida mystiker för att få någon slags bekräftelse på att sådant faktiskt kan äga rum. Hos en sentida diktare som Gun-

nar Ekelöf tar förlusten formen av en resa. I "Opus incertum" från 1959 heter det:

*Jag skriver till dig från ett avlägset land
Det har ingen färg
det har inga bilder att ge dig
det ger dig inte en tanke att tänka
Det är ett avlägset land
Hur kommer man dit?
Endast genom att följa dit
men inte med tankar och föreställningar
och att förfölja är fåfängt
föreställning är fåfängt:
Genom att verkligen följa
med vad man har verkligt
kommer man dit
Genom att lämna sig efter sig efter sig
mil efter mil efter mil
Genom att lämna sig efter sig efter sig
kommer man dit.*

Det handlar om att göra två saker samtidigt: följa och lämna; följa med vad man har verkligt och lämna sig efter sig. Vad vill Ekelöf säga med detta dunkla tal?

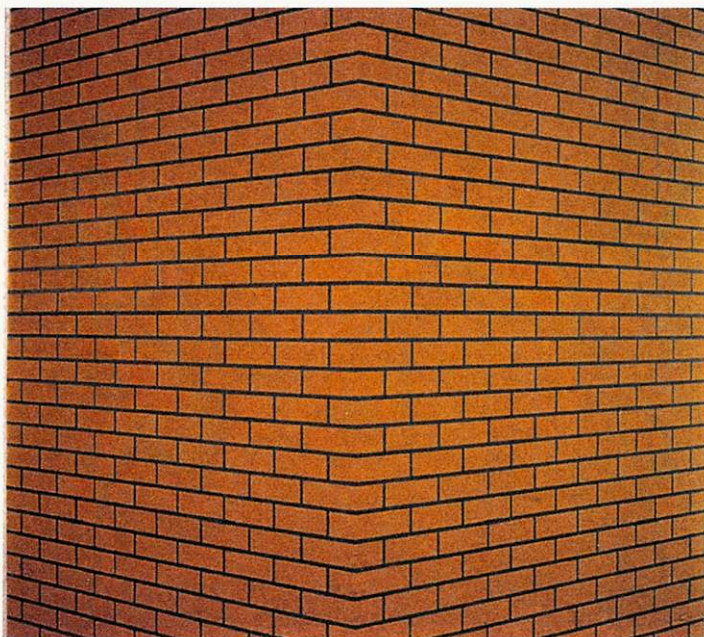

*Utan titel.
Sönderfallande objekt av björkved. Diameter 500 cm, höjd 210 cm.
Installationsbild Galleri Mejan, Stockholm 1996.
Foto Jan Almerén.*

Jag tror han talar om vikten av att vara i rörelse: att stå fri från konventioner och mönster som hindrar oss att se, att utvecklas. Om en viktig erfarenhet exempelvis inte kan uttryckas i de genrer som står till buds, återstår inget annat än att uppfinna nya. Alla sådana företag är krävande och riskabla. Man kommer att vistas i ett slags ingenmansland, utan språk och utan heder. Ett utsatt läge där konstnärens villkor liknar eremitens i öknen. De måste båda överge världen för att kunna försonas med den. Vad de har med sig tillbaka

är, i bästa fall, ett nytt språk. En ny form. Att alltid vara i rörelse. Det är den enda lag som konstnären följer: att lämna de förbrukade formerna bakom sig. Så i en viss mening lever han alltid i "öknen". Ingenting tillhör honom eller henne. Allt är ett lån.

Den intellektuella och asketiska väg som Rickard Sollman valt är ett av skälen att han tilldelas ett stipendium som uttryckligen vill stödja unga konstnärer "i Aguélis anda". Det "uttryck" som Sollman vill formulera i sin konst är minst

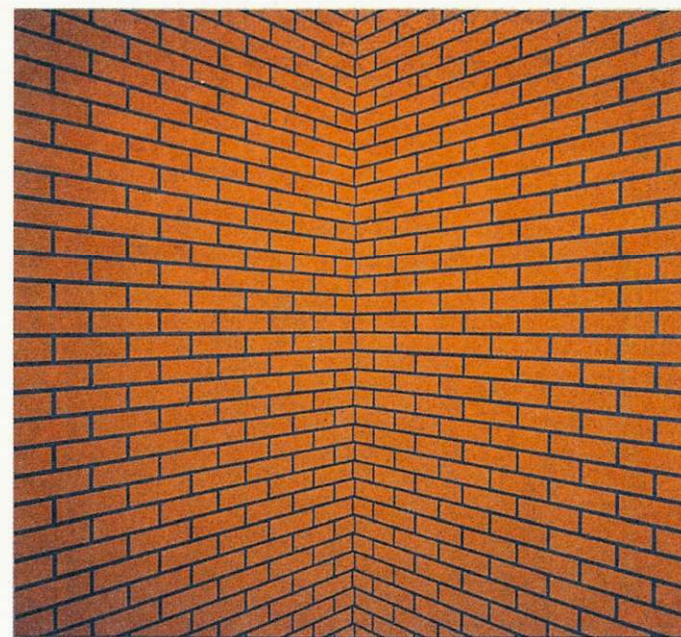
Position.
Olja på duk, 1998-99. 200 x 220 cm.
Galleri Flach, Stockholm 1999.
Foto Stefan Zimmerman

lika "opersonligt" som det Aguéli sökte. Här finns kanske en överensstämmelse i temperament. Aguéli avskydde det nordiska tungsinnet och lämnade Sverige för något annat. Även hos Sollman tycker jag mig kunna se en stark drift mot ljus, klarhet, färg - utan minsta tillstymmelse till melankoli.

Hos Rickard Sollman - och Ivan Aguéli också för den delen - finner vi inget av den gestiska och koloristiska vokabulär som utmärker exempelvis Edvard Munch, den store norske expressionisten.

Hans konst är deras absoluta motpol. Om Munch kan sägas vara språkrör för individens ångest, vart syftar då de målningar och objekt som bär Rickard Sollmans signatur?

Jag tror att Sollmans arbete är riktat mot mycket enkla och elementära saker. Låt mig dra en vågad parallell med det antika Grekland. När de försokratiska naturfilosoferna 600 år f. Kr sökte en förklaring, en sammanhållande princip bakom verklighetens mångfald, stannade någon inför ett urämne, t.ex. vattnet. En

Position.
Olja på duk, 1998-99. 200 x 220 cm.
Galleri Flach, Stockholm 1999.
Foto Stefan Zimmerman

annan gjorde någon sorts kemisk-kosmisk process till förklaringsgrund (förtätning-förtunning). Man ville föra tillbaka det illusoriska kaos som sinnena erfor på en minsta gemensam nämnare, en byggesten, en atom. Det här var långt före psykologin.

Det första verk jag såg av Rickard Sollman var en tre meter hög vedtrave formad som ett torn. Kanske var den en bild av en ursprunglig men förlorad enhet - före den språkliga förbistringen. De verk som han nu visar i Aguélimuseet

vrider vår blick och tanke mot målarens verkstad. Här är allt taktilt, fysiskt, materiellt, i ett slags obefläckat tillstånd.

Men naturligtvis bär också dessa slutna ting, denna återhållna färg på ett "uttryck" även om det inte omedelbart "känns igen". Den sortens direkthet avvisas för att istället förbereda åskådaren på någonting annat. Exakt här drar jag mig tillbaka och överlämnar resten åt er. Villkoret för att lyckas är som vanligt nyfikenhet och tålamod. Bon voyage!

Rickard Sollman

Aguélistipendiat 2001

Rickard Sollman

Född 1965 i Västerås. Bor och arbetar i Stockholm.

Utbildning

Västerås Konstskola, 1983-1984.
Nordiska Konstskolan i Karleby, 1984-1986.
Grafikskolan, Stockholm, 1986-87.
Kungliga Konsthögskolan, Stockholm, 1991-1996.

Separatutställningar

Galleri Magnus Karlsson, Västerås, 1991.
Galleri Mejan, Stockholm, 1996.
Galleri Flach, Stockholm, 1999.

Grupputställningar i urval

"Anno Domini", Polytekniska högskolan, Warszawa, 1994.
"Hotellet", Hotell Gustav Vasa, Stockholm, 1995.
"Projekt", Galleri TRE, Stockholm, 1996.
"Stockholm Art Fair", Galleri Flach, Stockholm, 1998-1999.
"Tio nya titlar", Västerås Konstmuseum, Västerås, 1999.
"The flying moose", Konst och design, Konstnärshuset, Stockholm, 2000.
"Liste 2000", Galleri Flach, Basel, 2000.
"Art volume", Galleri Flach, Stockholm, 2000.
"Milano Europa 2000", Pallazo della Triennale, Milano, 2001.

Representerad

Statens Konstråd.
Västerås Konstmuseum.

Stipendier

A:son Johnsons resestipendium 1994.
Konstakademiens avgångsstipendier 1996.
A:son Johnsons resestipendium 1996.
Konstnärsnämndens arbetsstipendium 1997.
Västerås stads kulturstipendium 1997.
Konstnärsnämndens arbetsstipendium 1999.
Baertling stipendiet 2000.
Aguélistipendiet 2001.

Bibliografi m.m.

Jan Häfström: "Helig mark för barnsliga". Dagens Nyheter 960328.
Patric Moreau: "Måleri som aktivitet". Göteborgs-Posten 961016.
Peter Cornell: "Mönsterglädje". Expressen 990305.
Mårten Castenfors: "Visuell korseld över duk och rum". Svenska Dagbladet 990306.
Jan Häfström: "Nägot att spegla sig i". Dagens Nyheter 990306.
Eva Borgegård: "Ur samlingen – 250 konstnärer från A-Ö". Västerås kulturnämnd 2000.

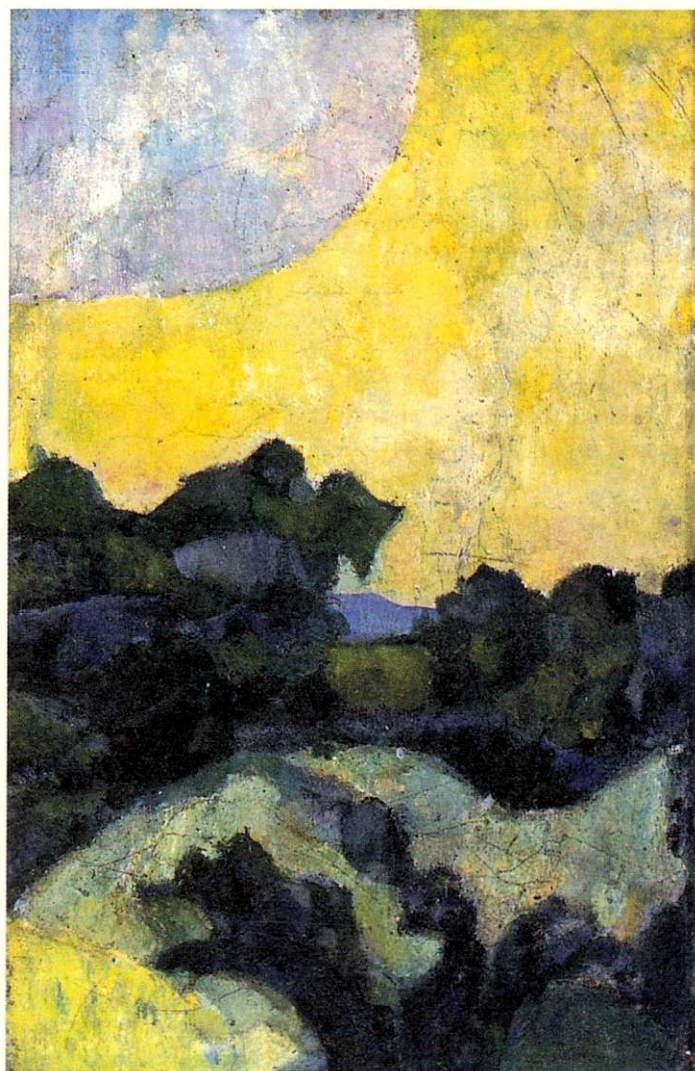
Gotländskt landskap

Vari består det märkliga i Aguélis konst? Är det kanske lika mycket hans eget öde som fångslar, som det han åstadkom under sitt liv? En stor del av de fyrtioåttio år han fick leva, innan tåget utanför Barcelona krossade honom, hade han ägnat åt annat än konst: politiska intriger, journalistik, studier av islamska, särskilt sufiska skrifter, tjänstgöring som kattvakt på nätterna åt Mme Huot som han stod i ett egendomligt beroendeförhållande till, resor, resor till Frankrike, Spanien, Egypten, Indien. En människa ständigt på väg bort någon annan stans, man kan undra vart och varför - kanske bort från sig själv.

När han för första gången får ställa ut tillsammans med andra 1912 och blir uppmärksam, störtar han ögonblickligen iväg utomlands. Är det detta som fångslar ännu idag: kompromisslösheten, längtan efter något annat än den konst som hans svenska samtida höll på med. Ett försök att nå vad han kallade *den rena konsten*, den som inte avbildade verkligheten utan skapade en egen. Det som skulle bli vad man kallar den moderna konsten i början av 1900 - talet och särskilt den riktning som kallades Kubism. Med konstnärer som Picasso och Braque och deras uttolkare Apollinaire, de som Ivan Aguéli från Sala genast fångade upp på sin intuitions radarskärm och förgäves försökte skicka signaler om hem.

Ett tiotal år tidigare, 1892, målade han *Gotländskt landskap*. Han hade varit där redan två år tidigare och fångslats av landskapet och havet utanför, målat ett av sina få porträtt. Det som kallas *Flicka i blått*, henne som man tror han varit förälskad

i. Sedan dess hade han flera gånger varit i Frankrike, "mitt kära sköna Frankrike, ljusets, smakens, civilisationens, hyfsningens hemland" som han kallade det, där han hos konsthandlaren Père Tanguy (honom som Van Gogh gjorde ett berömt porträtt av) såg konst av Cézanne, Gauguin och symbolisten Émile Bernard som gjorde starkt intryck. Ett förenklat, poetiskt måleri utan ovidkommande detaljer. Det som skulle kallas syntetismen - en sammanfattning, syntes av ett landskap. Det är på grundval av vad han sett som han målar *Gotländskt landskap*, det som finns i Aguélimuseet i Sala och som står utanpå Vänföreningens folder. 55 x 34 cm, alltså inte någon stor tavla, men ändå monumental genom sin brist på detaljer: bara några kullar med träd i förgrunden, en skymt av hav långt borta, och över himlen i gult och blått. Och ljuset, det starka gotländska ljuset, det som fångslade honom och många andra konstnärer efteråt. Som han skulle återfinna, starkare

Ivan Aguéli 1869-1917
"Gotländskt landskap".
Oljemålning 1892, 55 x 34 cm.

och mer obarmhjärtigt i Egypten, Indien. Inte någon stor tavla till formatet, det är hans dukar aldrig, ofta helt enkelt därför han inte hade råd med större och inte heller kunde släpa med sig under sitt ständigt kringflyttande liv. Den resväg inte ens polisen kunde följa, även om de var intresserade av anarkisten från Sala.

När jag nu ser *Gotländskt landskap* kommer jag att tänka på en annan konstnär som skulle betyda mycket i Ivan Aguélis liv: Prins Eugen. Det var ju han, medlemmen av kungahuset som räddade anarkistens tavlor, som Aguéli släpat med sig till sitt livs slutstation Barcelona, från att brännas som värdelösa av UD:s nitiske representant. Men det var inte det jag tänkte på när jag såg Aguélis tavla. Plötsligt anade jag varför Prins Eugen intresserade sig för hans konst. *Gotländskt landskap* påminner ju tydligt om Prins Eugens mest kända tavla, *Molnet*! Likheten är samma höga format som fångar in

både landskapet och himlen ovanför, kanske inspirerat av japanska kakemonos. Samma som Strindberg använde. Landskapet i förgrunden med träden, buskarna hos Aguéli som går åt vänster liksom stigen - den som leder ingenstans - i *Molnet*. Inga som helst detaljer i någondera målningen. Inga betande får eller kor som andra hade satt dit. Ovanför den ljusa himlen, hos Aguéli ett stort gult fält mot det blå. Hos Eugen det stora molnet som kan betyda så mycket: Oväder eller något annat mer hotfullt som skulle stiga upp över Hiroshima ett halvsekel senare. Var det därför Prins Eugen intresserade sig för Ivan Aguélis konst och räddade den hem till sist? Att han Prinsen kände något besläktat med Anarkisten, trots alla olikheter.

Så kan tankarna fara när jag ser *Gotländskt landskap* och plötsligt tycker mig se något nytt, ett sammanhang som kanske finns.

Kåge Bergman

Carl-Gustaf "Kåge" Bergman
* 22 dec 1914 - † 25 mars 2001

Det finns konstnärer som skapar konst och blir odödliga. Sedan finns det de som inte skapar men ser till att Konsten, de odödligas verk, får ett hem så att andra människor får se den. Mecenater, donatorer har det funnits åtskilliga i historien från till exempel Lorenzo Medici som hade Botticellis Venus födelse hemma i matsalen, Ernest Thiel med sitt galleri för nordisk sekelskifteskunst vid Blockhusudden, till Knud W Jensen på Louisiana och andra. Pengar, massor av pengar var en förutsättning, men inte det viktigaste. Det var en stor kärlek till Konsten och en dröm att skaffa den ett hem.

Kåge Bergman hade inga pengar men en stor kärlek inte bara till konsten i allmänhet utan till en särskild konstnär, en Sala-bo liksom han själv: Ivan Aguéli. Född Johan Gustaf Agelii, omdöpt av sig själv, världsresenär utan fast bostad i årtal, adress c/o ett tält i öknen eller ett fängelse i Sydfrankrike. Övergick till islam. Uppträdde i fotsid dräkt under skiftande namn, ett av dem var på arabiska Abdul - Hadi, "vägvisarens

tjänare”. Överkörd av ett tåg utanför Barcelona 1917. Prins Eugen räddade anarkistens konstnärliga kvarlåtenskap och fick den hem till Sverige, ett land Aguéli inte besökte i onödan.

Flera år senare uppträder den andra räddande ängeln efter sufistens död: Kåge Bergman, Sala. Världsresenärens konst måste ha ett hem, men var? Ett badhus i stan står tomt och väntar på att rivas. Gör det istället till ett Aguélimuseum i Sala, hans egen stad! Och Kåge Bergman lyckas få det till stånd, den före detta simhallen blir 1962 till sin förvåning ett hem för stadsläkaren Carl Fribergs stora samling av Ivan Aguélis konst. Och Kåge Bergman blir utan att tänka på det en fullföljare av konsttraditionen från Lorenzo il Magnifico.

Nu är konstens tjänare Kåge Bergman död. Men jag hoppas att de två träffas i samma himmel och får vandra tillsammans på de saligas ängder. Samtalande om det ”Vägisarens tjänare” drömde om: den rena konsten.

Bengt Lagerkvist

Minnesord i Sala Allehanda 2001-04-04, Svenska Dagbladet 2001-04-09
och Dagens Nyheter 2001-04-30

Med en brinnande ande i en skröplig kropp ägnade sig Kåge Bergman åt konsten i allmänhet och Aguélimuseet i synnerhet. Med aldrig sinande entusiasm och en god portion envishet lyckades han förverkliga Carl Fribergs testamentariska önskan att ge den unika samlingen av Aguélimålningarna – landets största – ett hem i konstnärens födelsestad.

Stor var glädjen hos Kåge och övriga konstvänner, när det första museet invigdes 1962 på tredje våningen i varmbadhuset. Två årtionden senare, då badhuset stängts, hotade rivningsvågen den vackra, gedigna byggnaden med åtföljande flyttning av konstmuseet. Med näbbar och klor kämpade Kåge emot flyttplanerna. Ortstidningen stödde honom i hans oförtrutna kamp, som gav seger i ett nyrustat Aguélimuseum med en glansfull invigning 1987.

Själv fick jag under kampen en personlig kontakt med Kåge, som ledde till varm vänskap. Min beundran för hans och hans uppoffrande maka Barbros betydelse för konstlivet i Sala fördjupades under det gemensamma arbetet i styrelsen för stödföreningen Aguélimuseets Vänner – också det ett initiativ av Kåge. Föreningen bildades 1987 och utger bland annat en årsskrift, vars redaktion Kåge tillhörde de första tolv numren.

Sällan passar eldsjäl bättre än om man i ett ord försöker sammanfatta Kåges insatser för konsten i Sala.

Kurt Nilsson

Minnesord i Sala Allehanda 2001-04-02

Stämningsfullt avsked av Kåge

En stämningsfull begravningsgudstjänst över Kåge Bergman hölls under stor tillslutning i Sala sockenkyrka den 17 mars. Officiant var komminister Karin Hammermo. Hennes fina griftetal inramades, förutom av psalmsång, av ett rikt musikprogram med verk av Bach, Gluck och Vivaldi.

Efter gudstjänsten samlades deltagarna till en minnesstund i Sockenstugan. Sala Konstförenings ordförande 1985-1995, f. kommunalrådet Stig Reimerson, nämnde tre händelser i Kåges senare verksamhet, som han särskilt glädde sig åt: maj 1981, då Ivan Aguélis kvarlevor kom hem från Spanien och kunde begravas invid Kristina kyrka, den 10 maj 1996, då drottning Silvia invigde sommarutställningen av prins Eugens konst på Aguélimuseet och Kåge fick en pratstund med drottningen, för det tredje den 24 maj år 2000, då Ivan Aguélis Plats med Acke Oldenburgs sinnrika konstverk invigdes.

Kåges vän sedan ungdomen i hans födelsestad Örebro, konstnären Lennart Forsberg, Stockholm, berättade minnen från deras gemensamma studietid på Konstfack i Stockholm, då de delade rum på Västmannagatan.

Bengt Lagerkvist, Stockholm, bland annat känd författare av konstaböcker och mångårig styrelseledamot av Aguélimuseets Vänner, betonade Kåges insats för att bereda Ivan Aguélis konst ett hem och såg för sin inre syn ett möte mellan målaren och museets skapare på ”de saligas ängder”, där de kunde samtala om ”den rena konsten”.

Om Kåge som eldsjäl i det lokala konstlivet och hans envetna arbete för Aguélimuseets tillkomst och utveckling talade konstföreningens vice ordförande Johnny Ekman.

Slutligen tackade Staffan Bergman på de anhörigas vägnar alla som slutit upp kring Kåges bortgång, och Karin Hammermo läste upp hälsningar och namn på bidragsgivare till en fond till den bortgångnes minne. Behållningen avses bekosta en ny museikatalog.

Kurt Nilsson

Kurt & Kåge

- två veteraner i Aguélimuseets Vänner

Redan på 1960-talet förde ordföranden i Sala Konstförening, Åke "åkej" Johanson, fram tankarna om en vänförening. Den 17 maj 1982 togs tankarna upp på nytt vid ett besök på museet av den mycket konstintresserade landshövdingen Osborne Bartley, som förklarade sig villig att ställa upp som föreningens ordförande. Det gick ytterligare några år innan uppropet annonserades ut i Sala Allehanda. Sammanträdet för bildandet av vänföreningen hölls den 11 mars 1987 i Gustaf Adolfssalen i Sala rådhus då de församlade enhälligt beslöt att "bilda Sala Konstförenings stödförening med namnet Aguélimuseets Vänner".

Veteraner i styrelsen från starten till och med årsmötet år 2000 är Kåge Bergman och Kurt Nilsson. Ett par månader före Kåges bortgång samtalade de båda om åren i Aguélimuseets Vänner. Det finns många episoder och minnen runt arbetet i föreningen. Här är något av det som berördes vid samtalet.

Hur har åren med Aguélimuseets Vänner varit?

Kåge: Det har varit mycket trivsamt och stimulerande att få vara styrelseledamot i Aguélimuseets Vänner. Styrelsearbetet och kamratandan i styrelsen har alltid präglats av viljan att göra Ivan Aguéli och Aguélimuseet känt i hela landet.

Kurt: Jag kan bara instämma och tillägga att Kåge var, som vanligt, den starka kraften bakom initiativet till Aguélimuseets Vänner. Jag valdes in som suppleant, men blev omedelbart sekreterare. Det var jag från starten till och med årsmötet 2000.

Kåge: Kurt har gjort ett mycket gedi-

get arbete som redaktör för årsskrifterna under alla åren. Där finns mycket kunskap och information att hämta för den som är intresserad av Aguéli, hans konst och vänkrets.

Kurt: Ett tag trodde jag att materialet till årsskrifterna skulle "ta slut". Men det kommer hela tiden nya forskningsrön och nya infallsvinklar när det gäller att närma sig Aguéli och hans konst.

Det bästa som hänt under åren med vänföreningen?

Kåge: Att få hälsa på drottning Silvia! Hon är en mycket charmerande kvinna och betygade sin glädje över att kunna repre-

sentera "utställarens fränder", när hon invigde vår utställning med konst av prins Eugen 1996.

Kurt: Det var mycket arbete inför drottningbesöket – bland annat var Säpo hos oss och inspekterade lokaler och färdvägar. Vi har haft många fina sommarutställningar genom åren; Kylberg, Wilhelmson, Richard Bergh, Sager-Nelson med flera, men den bästa var nog utställningen med prins Eugens målningar. Men så blev det också publikrekord – nära 4.000 betalande besökare.

Det var Bengt Lagerkvist som låg bakom att drottningens besök kunde genomföras. Bengt ordnade också bra kontakter med kulturredaktionen på TV.

Några tråkiga erfarenheter?

Kurt: Synd att inte Aguéli-filmen kom till. En regissör Berggren – från Västerås men bosatt i Kalifornien – var och tittade på miljöer i Sala och på Gotland och inspelningen kom igång men avbröts och filmen lades ner till stor besvikelse för många. Det hade varit roligt om Bengt

Lagerkvist fått ta över projektet och regin. Det kanske inte är för sent?

Kåge: Inköpen i Carl Fribergs och makarna Palms fonder måste skyndas på och stramas upp. Det finns angivet riktlinjer i testamentena vilka konstnärer donator-

erna gärna ville se representerade med arbeten av hög kvalitet.

Min heta önskan är att beslutsfattarna när det gäller inköpen rättar sig efter vad som skrivits i testamentena!!!

Just nu diskuteras Aguéli-museets framtida utformning. Vad är era synpunkter?

Kåge: Om museet kunde få tillgång till Blå

salen permanent, så skulle lokalerna vara tillräckliga för en lång tid framöver. En reception på bottenvåningen till höger om trappan skulle kunna betjäna och bevaka både Blå salen och trappan upp till nuvarande museet.

Behövs ytterligare lokaler förordar jag en utbyggnad mot gamla elverket. Tanken att bygga ett nytt museum tror jag inte på. Den verkar alldeles för vidlyftig.

Kåge Bergman

Hur ser framtiden ut för Aguélimuseets Vänner?

Kurt: Vänföreningens uppgift är i första hand att stödja Aguélimuseet och Sala Konstförening. Min förhoppning är att det stödet hela tiden kan utvecklas och stärkas.

Exempel på vårt stöd är att vi tagit initiativ till och bekostat inte bara årsskrifterna och delar av sommarutställningarna, utan även andra saker som till exempel 15.000 kr till katalogen över Fribergsska samlingen 1991, 10.000 kr till TV-övervakningen, där Osborne Bartley ordnade så vi fick tillstånd, vilket var ganska svårt på den tiden.

Vidare har vi genom vår före styrelseledamot Acke Oldenburg ordnat de vackra smidda grindarna i Blå salen och – inte minst – den segslitna men till slut mycket vackra Ivan Aguélis Plats!

Kurt Nilsson

Kåge: Ett bra samarbete mellan föreningarna är en styrka. Konstföreningen – även om den också har en del "utsocknes" medlemmar – är verksam på hemmaplan. Vänföreningen har fördelen att vara rikstäckande. Det vore givetvis bra

om vänföreningen kunde fånga upp fler medlemmar – gärna "konstkändisar" – från hela landet. Inte för att vi skall vara någon snobbförening, utan för att vi skall ha ett bra kontaktnät med personer som tycker om Ivan Aguéli och hans konst.

Kurt: Det vi kunde bli bättre på är att samarbeta med Konstföreningen när det gäller att skaffa fram sponsorer.

Kåge: Att få länets hövding som ordförande är en trevlig tradition som Jan Rydh med stor förtjänst fört vidare.

*Intervjuare och illustratör:
Johnny Ekman*

Vad finns skrivet om Ivan Aguéli?

Aguélimuseets Vänner: Årsskrifter 1988-2001.

Blomberg, Erik: "Svenska målarpionjärer". Bonnier 1959.

Burén, Jan af, utställning och katalog: "Ivan Aguéli, 1869-1917". Moderna museet 1986.

Byström Janarv, Görel: "Religiösa profiler". Natur och kultur 1997.

Cornell, Peter: "Hemliga källan. Om initiationsmönster i konst, litteratur och politik". Gidlund 1988.

Ekelöf, Gunnar: "Ivan Aguéli". Bokkonst 1944.

Föreningen för Nutida Konst: Årspublicationen, Stockholm 1940.

Galerie Blanche: "Ivan Aguéli, C. F. Hill, Karl Isakson, Ernst Josephson. Akvareller och teckningar, maj-juni 1948". Blanch's konstgalleri 8. 1948.

Gauffin, Axel, medförfattare: "John Gustaf Agelii med konstnärsnamnet Ivan Aguéli". Nationalmusei utställningskataloger 66, 1939.

Gauffin, Axel: "Ivan Aguéli. Människan – mystikern – målaren", del 1. Sveriges Allmänna Konstförenings publikation XLVIII. 1940.

Gauffin, Axel: "Ivan Aguéli. Människan – mystikern – målaren", del 2. Sveriges Allmänna Konstförenings publikation XLIX. 1941.

Hausen, Werner von: "Minnen från samvaro med Gustaf Agelii i Paris och Cairo 1894-95". Ord och Bild 1926, sid 605.

Helge, Per: "Om Sala. Historia om en stad". Kapitlet "Tre stora salakonstnärer". Kulturnämnden i Sala 1989.

Jandér, Tage, medförfattare: "Silvermedalj i silverstaden Sala 1924. Anders Diös bygger vidare...". Kapitlet "Stallmästare Agelii och hans son Ivan". Västra Aros Tryckeri AB, Västerås 1974.

Konst i Svenska Hem: Del I o. II. Bokkonst, Göteborg 1942-44.

Meurman, Leo: "Ivan Aguéli. Sökare, sjukling, djurvän". 1988.

Lagerkvist, Bengt: "Följ med på konstresa genom Sverige". Förlaget Bra Böcker. 1995.

Lagerkvist, Bengt: "Konstens magi". Wahlström & Widstrand. 1998.

Lagerkvist, Bengt: "Ivan Aguéli. Anarkisten med hemrätt i prinsens salonger". MånadsJournalen 1984:7.

Lagerkvist, Bengt: "Ökenvinden och filbunken; mötet mellan Ivan Aguéli och Carl Wilhelmson". MånadsJournalen 1993:5.

Lidén, Elisabeth, utställningskommissarie och katalogredaktör: "Ivan Aguéli, 1869-1917". Millesgården 1991.

Lindberger, Ö: "Ett Aguélibrev jämte några kommentarer". Ord och Bild 1947.

Lindgren, Marita: "Ivan Gustave Aguéli. Ett sällsamt svenskt konstnärsöde". Ord och Bild 1934.

Lindqvist, Viveca, commissaire de l'exposition et rédactrice du catalogue: "Ivan Aguéli 1869-1917". Centre culturel suédois, Paris 1983.

Nationalmuseum: "Ivan Aguéli 1869-1917". Nationalmusei utställningskatalog 329a, Nationalmusei vandringsutställning 54. 1969.

Prins Eugen: "Till prins Eugen, närkeshertigen, konstnären: 1 augusti 1935". Saxon & Lindström 1935.

Riksförbundet för bildande konst, vandringsutställning: "Mästarskisser från konstnärsförbundets ateljéer. Från Marcus Larsson till Aguéli. Oljor, akvareller, teckningar". Riksförbundet för bildande konst 113, 1953.

Sala Konstförening-Aguélimuseet: "Ivan Aguélis skissblock från Académie Humbert, Boulevard Clichy, Paris, hösten 1912". Sala Konstförening 1993.

Sala Konstförening-Aguélimuseet: "Fribergsska samlingen". Redigering: Kåge Bergman och Kurt Nilsson. 1991.

Säfve, Torbjörn: "Ivan Aguéli - en roman om frihet". Prisma 1986, 1989. Litteraturfrämjandet 1991. MånPocket 1994.

Utbildningsradion: "En roman av Torbjörn Säfve" Videokassett nr 9 om Ivan Aguéli/Torbjörn Säfve. Utbildningsradion 1994.

Waldemarsudde: "Ivan Aguéli 1869-1917. 18 maj-26 augusti 1984". Waldemarsudde 1984.

Wallenqvist, Edvard: "Ivan Aguéli". Konstrevy 1939, sid. 161.

Wessel, Viveca: "Ivan Aguéli: Man är aldrig nog exakt, nog enkel och nog djup". Antik & Auktion 1987:3.

Wessel, Viveca: "Ivan Aguéli: Porträtt av en rymd". Författarförlaget 1988.

Wessel, Viveca: "Projektioner av solnedgång och gryning: Orienten i Heidenstams Endymion och hos Ivan Aguéli". Allt om böcker 1993:5/6.

Wessel, Viveca, medförfattare: "Sverige och den islamska världen – ett svenskt kulturarv". Avsnittet om "Ivan Aguéli – målare och sufi". Raster förlag. Beräknas utkomma 2001.

På Internet erhålls ca 40 träffar vid sökning på "ivan agueli"

Verksamhetsberättelse 2000

14 år har förflutit sedan Aguélímuseets Vänner bildades. Vår uppgift är att vara ett stöd för Aguélímuseet och Sala Konstförening och vi ser med glädje att samarbetet med konstföreningen blir allt intensivare. Vårt bidrag består bl.a. av att vi är medarrangörer vid de årliga sommarutställningarna, delar ut det nyinstiftade Aguélistipendiet, ger ut en årsskrift som behandlar ämnen runt Ivan Aguéli och Aguélímuseet. Tillsammans verkar vi för möjligheterna att skapa ett nytt Aguélímuseum.

Vår inriktning är också att vara verksamma utanför Salas gränser – att fånga upp medlemmar över hela landet, att sprida kunskap om Aguélímuseet och om möjligt styra medel till museets verksamhet.

Verksamheten 2000:

Ivan Aguélis Plats, formgiven av tidigare styrelseledamoten och numera hedersmedlemmen Acke Oldenburg, invigdes den 24 maj. Över 200 personer deltog vid den högtidliga invigningen med tal av Ulla-Britt Holmér och ett musikframförande av elever från Sala Musikkola. Samma dag öppnades en utställning på Aguélímuseet med Acke Oldenburgs skisser och förarbeten till Ivan Aguélis Plats, där Fredrik Meurman invigningstalade och Astrid Söderbaum läste bl.a. ur brev till Ivan Aguéli från modern, Anna Agélii.

Aguélímuseets Vänners årsmöte hölls den 9 juni på Aguélímuseet i Sala. Förutom sedvanliga årsmötespunkter avtackades styrelseledamöterna Kåge Bergman och Kurt Nilsson för ett gediget och mycket förtjänstfullt arbete i styrelsen alltsedan starten 1987. Till hedersmedlem vid årsmötet utsågs Kurt Nilsson - en utmärkelse som redan tidigare förärats Kåge Bergman.

Vidare beslutade årsmötet om en höjning av medlemsavgiften från 100 kr, som den varit sedan starten 11 mars 1987, till 150 kr.

Aguélistipendiat och sommarutställning. Efter årsmötesförhandlingarna samlades deltagarna i Blå Salen för att delta i vernissagen av sommarutställningen och utdelande av föreningens nyinstiftade Aguélistipendium till Bianca Maria Barmen. Jan Håfström överlämnade stipendiet och utvecklade sina tankar kring Aguélis nyskapande insatser och hur det influerat många av dagens konstnärer. Stipendiesumman hade välvilligt ställts till förfogande av Sala Sparbank.

Enligt statuten ska *Aguélistipendiet tilldelas en yngre konstnär som kan sägas arbeta i "Aguélis anda"*. Det innebär att stipendiaten i sin egen konst har något av det som karaktäriserade Ivan Aguéli: att oberoende av tidens konventioner skapa något nytt, eget – liksom Ivan Aguéli själv bröt med sin tids traditionella konst och med sitt måleri var den

förste i Sverige som närmade sig den abstrakta konsten. Alltså minst av allt någon slags upprepning av Aguélis konstnärliga uttrycksmedel, men ändå något av hans anda – en strävan efter det som Ivan Aguéli själv kallade "den rena konsten".

Nämnas kan att Bianca Maria Barmens utställning fick mycket fina recensioner och omnämnanden i såväl de lokala tidningarna som i riks- och fackpress.

Bengt Lagerkvist tog i sitt spirituella anförande upp konsten och musiken vid den tid Ivan Aguéli verkade i Paris och överlämnade därefter ord och ton till Catarina Böhm, sopran, och Mattias Böhm vid flygeln, vilka framförde ett mycket fint program med musik av Eric Satie.

Årsskriften 2000, med ny layout, behandlade bl.a. Aguélistipendiaten Bianca Maria Barmen, det framtida Aguélímuseet, Ivan Aguélis Plats och utställningen "Sverige och den islamska världen". Årsskriften blev något dyrare att framställa än tidigare år, men välvilliga annonsörer, med huvudsponsorn Beijerinvest i spetsen, har möjliggjort tryckningen.

Ekonomi. År 2000 visade ett mindre underskott på 6.000 kr. Även om vår ambition inte är att vara en välbärgad förening så är vår strävan att arbeta aktivt för att skapa bättre förutsättningar för Aguélímuseet och Sala konstförenings verksamhet. Förutom de insatser som vi gör idag skulle det också kunna ske genom att våra medlemmar värvar nya medlemmar, genom gåvor från medlemmar, genom att medlemmar förmedlar kontakter med tänkbara sponsorer av Aguélímuseet och genom att våra medlemmar upplyser oss om konst som kan deponeras/skänkas till Aguélímuseet.

Dr Carl Fribergs och makarna Tore Palms donationer. I november 2000 inköpte Moderna Museet, med medel ur Carl Fribergs fond, Öyvind Fahlströms verk "Sitting...six months later" för 1,8 Mkr. Tidigare har verk av Ivan Aguéli, Albin Amelin, Lena Svedberg och Öyvind Fahlström inköpts. Det är givetvis mycket glädjande, men visar också att utrymmet i det nuvarande museet inte kommer att räcka till i framtiden när ytterligare konstverk förvärvas.

Aguélímuseets framtid. En arbetsgrupp, bestående av Jan Rydh, Fredrik Meurman, Mikaela Bachmann, Rolf Ragnarsson, Sala kommun, Jan af Burén, Nationalmuseum, Gunilla Linde, Länsstyrelsen, och Cecilia Widenheim, Moderna Museet, har under året fortsatt sitt arbete med planerna för ett nytt Aguélímuseum.

Under året har också

- en folder för medlemsvärning tagits fram.
- intendent Mikaela Bachmann genomfört en mycket vacker omhängning av Aguélímuseets samlingar och förtjänstfullt förändrat färgsättningen i delar av museet.

Styrelsen har under året hållit fem sammanträden. Medlemsantalet uppgick vid årets slut till 155 (162).

Styrelsen har under året bestått av (vald till årsmötet år):

Ordförande Jan Rydh (2001), Ann-Sofi Topelius (2001), Katarina Almquist (2002), Jan Håfström (2001), Bengt Lagerkvist (2002), Fredrik Meurman (ordf. Sala Konstförening), Johnny Ekman (2002). Suppleanter, valda för ett år: Anne-Marie Skölin och Mikaela Bachmann.

Revisorer, valda för ett år: Rut Kebbon och Gösta Sundquist. Revisorssuppleanter, valda för ett år: Sven Eric Folker och Torsten Thorwalls.

Valberedning, valda för ett år: Ingvar Dahlqvist, Elita Kempff och Annmari Leijonhufvud.

Styrelsen

Årsboks slut för Aguélimuseets Vänner 2000

Resultaträkning för tiden 1 jan – 31 dec 2000

<u>Inkomster</u>		<u>Utgifter och kostnader</u>	
Årsavgifter	12 600:-	Årsskriften	25 920:-
Utställningssponsorer	22 500:-	Medlemsfolder	7 158:-
Årsskriften		Sommarutställning	9 830:25
Annonser	21 800:-	Stipendium	10 000:-
Försäljning	1 010:-	Sammanträden	2 139:-
Räntor	36:30	Lotterivinster	1 800:-
Summa inkomster	57 946:30	Uppvaktning	1 788:-
Årets underskott	6 018:95	Porto	4 492:-
		Bankavgifter	752:-
		Kontorsmaterial	86:-
	63 965:25		63 965:25

Balansräkning per den 31 dec 2000

<u>Tillgångar vid årets slut</u>		<u>Ingående balans</u>	
Bank	16 004:32	Bank	8 889:57
Postgiro	11 381:66	Postgiro	24 754:36
Kassa	271:50	Kassa	32:50
Summa 27			657:48
Årets underskott	6 018:95		
	33 676:43		33 676:43

Medlemmar i Aguélimuseets Vänner

Hedersmedlemmar:

Agrell Hans
Bartley Osborne
Källmark Agne
Nilsson Kurt
Oldenburg Acke
Reimerson Stig
Wall Anders

Rådhusgatan 10
S:t Eriksplan 6 B
Salagatan 19 B
Pråmgatan 1
Liljevägen 6
Norrback
Box 7823

Sala
Stockholm
Uppsala
Sala
Huddinge
Sala
Stockholm

Medlemmar:

Aase Sten
Abrahamsson Lennart
Adamsson Bo-Åke
Adler-Burell Ann-Margret
Almlöf Greta
Almquist Katarina
Andersson Birger
Andersson Bjarne
Andersson Ove
Antoni Per
Berger Östen
Berglund Annika
Berglund Lars
Bergman Ata
Bergman Barbro
Bergman Gunborg o. Perolof
Bergman Katarina
Bergman Staffan
Bergold Kersti o. Jan-Olof
Björkdahl Lasse
Block Eva
Block Staffan
Bruce Mari
Carlsson Carl-Axel
Cederberg Karin

Sköldnäs gård
Alvestavägen 2
Kyrskolan, Tärna
Kungstensgatan 65, 2 tr
Borgmästaregatan 12
Myrkarby gård
Bredmansgatan 7B
Långrevsgatan 16
Museigatan 1 C
Oxbärsgatan 1
Lundagatan 12
Drottninggatan 14 B
Spikverksgatan 39
Filmvägen 8
Brunnsgatan 5
Persdalsgatan 19
Durovägen 67 C
Skänkvägen 22
Läringsgatan 15
Engwalls väg 12
Torsgatan 6
Torsgatan 6
Folkungagatan 6 B
Fredsgatan 35
Polhemsgatan 18

Vingåker
Västerås
Sala
Stockholm
Sala
Vittinge
Uppsala
Saltsjöbaden
Sala
Enköping
Sala
Sala
Västerås
Österbybruk
Sala
Sala
Gävle
Skinskatteberg
Västerås
Uttran
Sala
Sala
Uppsala
Sala
Sala

Dahlqvist Ingvar	Nyåkersgatan 9	Sala	Kempff Elita	Kvarngatan 11 B	Sala
Danielsson-Tham Marie-Louise	Skogsmyrsvägen 23	Uppsala	Konradsson Mats	Blekingegatan 2	Växjö
Edenhammar Hans	Västmannagatan 67	Stockholm	Kullander Bengt	Repslagargatan 20 D	Uppsala
Edenhammar Karin	Västmannagatan 67	Stockholm	Kvaavik-Bartley Mirja	S:t Eriksplan 6 B	Stockholm
Einerstam Gerd	Kungsholmsgatan 9, 9 tr	Stockholm	Källmark Rut	Salagatan 19 B	Uppsala
Eklund Marianne	Tokarpsvägen 3	Jönköping	Lagerkvist Bengt	Mariatorget 6	Stockholm
Ekman Johnny	Gudmundstorp	Sala	Lagerman Thomas	Eskadervägen 10	Täby
Ekman-Bergström Barbro	Lärarstigen 22	Sala	Lagerstedt Barbro	Myrkarby gård	Vittinge
Engström Barbro	Gärdesvägen 3	Oxie	Langenfors Håkan	S:t Göransgatan 74	Stockholm
Ericson Lilian	Kungsgatan 30, 1 tr	Sala	Leijonhufvud Annmari	S.a Esplanaden 18 A	Sala
Eriksson Anders	Myrkarby gård	Vittinge	Lindbeck Åge	Bråstagatan 4 A	Sala
Eriksson Kjell	Carlsberg	Ransta	Lindenstrand Bo	Pipersgatan 12, 4 tr	Stockholm
Eriksson Monica	Västerbyvägen 14	Ransta	Lindenstrand Viveca	Pipersgatan 12, 4 tr	Stockholm
Eriksson Viveca	Myrkarby gård	Vittinge	Lindgren Anne	Johannedalsvägen 38	Sundsbruk
Fam. Sahlström-Ärlingssons			Mattson Else o. Staffan	Brittvägen 29	Rottne
minnesfond	Pl. 2293	Torsby	Mebius Ingrid	Långvretsgatan 16	Saltsjöbaden
Flodström Lars	St. Eriksgatan 94 A, 4 tr	Stockholm	Mellbin Christina	Gudmundstorp	Sala
Folker Gudrun	Aguéligatan 1	Sala	Meurman Leo	Borgmästaregatan 5	Sala
Folker Sven-Erik	Aguéligatan 1	Sala	Modhir Ahmed	Herrhagsvägen 57	Falun
Forsberg Lennart	Långa gatan 9	Stockholm	Nilsson Börje	Drottninggatan 14 B, 2 tr	Sala
Fröberg Dag	Framnäbacken 12, 4 tr	Solna	Nilsson-Lindin Eva	Roskarlsvägen 5	Uppsala
Fässberg Lennart	Nolebrunnsgatan 11	V. Frölunda	Norborg Ann-Charlotte o. Matts	Flugstigen 9	Älvsjö
Genell Ann	Rosenbergsgatan 20	Sala	Norbäck Jarl	Brogatan 11	Sala
Gustavsson Maj	Knoppvägen 5	Morgongåva	Nordmark Bengt	Collingatan 30	Sala
Gyllensvärd Bo	Ahlströmergatan 18	Stockholm	Noréus Eva	Hamnvägen 4	Örnsundsbro
Hammarbäck Hans	Rindögatan 27	Stockholm	Olsson Ingrid	Tessingatan 10	Västerås
Hedenström Olle	Saturnusvägen 42	Åkersberga	Olsson Åke	Vårbacken 10	Nacka
Hjelm Svea	Hushållargatan 1 G	Sala	Porelius Gun	S. Esplanaden 23	Sala
Hjelm-Wallén Lena	Syréngatan 9	Sala	Rehnström Elisabet	S. Kungsgatan 31	Gävle
Hobjer Kjell	Nyponvägen 4 B	Bräkne Hoby	Reimerson Lalla	Norrbäck	Sala
Holm Vivi Ann	Liljegatan 13	Sala	Rein Ann-Sofi	Kungsängsgatan 4 A	Sala
Holmér Ulla-Britt	Köpalla	Sala	Rosendal Björn	Kastanjegården	Laholm
Håfström Jan	Katrinebergsbacken 4	Stockholm	Rydh Jan	Västmannagatan 69	Stockholm
Hällen Sverker	Kastanjegatan 6 A	Lund	Samuelsson Olof	Herrgårdsgatan 4	Göteborg
Höjer Kari o. Ivar	Gruvvägen 27 o	Sala	Selin Anne-Marie	Jakobsbergspl. 4 F	Västerås
Ibohm Björn	Strömsbacka gård	Sala	Silverhult Karin	Krokusgatan 16	Sala
Jacobsson Maeit	Violgatan 8	Gnosjö	Simonsson Henry	S:ta Ursulas väg 30	Västerås
Jacobsson Stig	Vickelbyvägen 11	Skärblacka	Sjöberg Hjärdis	Hyttgatan 23 B	Sala
Kabatnik Jana	Krokusgatan 18	Sala	Sjöberg Margit	Näsbydalsvägen 8, 6 tr	Täby
Karlsson Birger	Källstorp	Gränna	Sjöberg Mats	Luxgatan 1-3	Stockholm
Kebbon Bengt	Bergsmansgatan 2	Sala	Skott Annika	Tandåsplatsen 2	Göteborg
Kebbon Rut	Bergsmansgatan 2	Sala	Skölin Anne-Marie	Hyttgatan 8 C	Sala

- h) Val av två revisorer och två revisorssuppleanter.
- i) Val av valberedning bestående av högst tre personer.
- j) Fastställande av årsavgifter.
- k) Behandling av förslag från styrelsen eller förslag, som medlem ingett till styrelsen, senast 7 dagar före årsmötet.

§ 6. Alla val sker öppet, om ingen medlem begär sluten votering. Alla beslut fattas med enkel majoritet med undantag av vad som stadgas i § 9. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

§ 7. Föreningens angelägenheter handhas av en styrelse med säte i Sala. Styrelsen består av ordförande, vice ordförande, sekreterare och skattmästare samt ytterligare tre ledamöter. Därjämte skall utses två suppleanter. Ordföranden utses av årsmötet för en tid av två år. Övriga sex ledamöter väljes med växelvis avgång så att vid varje årsmöte hälften av styrelsens ledamöter utses. Detta medför att ersättare för den ledamot, som avgår före mandatperiodens utgång, endast väljes för återstoden av perioden. Mandatperioden löper från det årsmöte på vilket valet skett till det årsmöte som äger rum ett, eller i förekommande fall två år därefter.

Suppleanterna väljes för ett år.

Sala Konstförenings ordförande är självskriven ledamot i styrelsen för Aguelimuseets Vänner.

§ 8. Styrelsen utser inom sig vice ordförande, sekreterare, skattmästare och de övriga funktionärer som erfordras. Styrelsen är beslutsför, om minst hälften av antalet ledamöter är närvarande. Beslut om inköp eller bidrag till inköp förutsätter att samtliga ledamöter är ense om beslutet.

§ 9. Beslut om ändring av dessa stadgar eller upplösning av vänföreningen kan endast fattas på två efter varandra följande föreningsmöten varav ett ordinarie årsmöte och då minst 2/3 av de närvarande röstberättigade är eniga om beslutet. Förslag om stadgeändring eller föreningens upplösning kan väckas av styrelsen eller om 1/4 av föreningens medlemmar så påfordrar. Upplöses föreningen tillfaller tillgångarna Sala Konstförening.

Sala den 17 november 1987

Beijerinvest

Huvudägare i Beijer Alma AB

Beijer Alma

med säte i Uppsala, ärven O-listenoterad industrigrupp som huvudsakligen består av de helägda dotterbolagen:

Habia Cable

en av Europas största tillverkare av specialkabel. Produktion sker i Söderfors, Tyskland och Kina. Omsättningen 2000 var MSEK 399,5. Antal anställda var 337.

Lesjöfors

en i Norden dominerande leverantör av industrifjädrar, tråd och banddetaljer. Omsättningen 2000 var MSEK 645,9. Antal anställda var 543.

Elimag Industri

arbetar med höghastighetsbearbetning och kontraktsmontering till kunder inom högteknologisk industri. Bolaget förvärvades under februari 2001. Omsättningen 2000 var, pro forma, MSEK 180. Antal anställda var 144.

Stafsjö Bruk

utvecklar, tillverkar och marknadsför skjutspjällsventiler för processindustrin samt vatten- och avloppssektorn. Bolaget är internationellt verksamt. Omsättningen 2000 var MSEK 81,3. Antal anställda var 56.

**Beijerinvest AB, Box 7823, besöksadress:
Birger Jarlsgatan 6, 103 97 Stockholm.
Tel. 08-701 08 00, fax 08-611 36 28.**

Tack

till följande sponsorer
vid visningen på Aguélimuseet
den 27 januari 2001 av de nyinköpta konstverken:

Huvudsponsorer

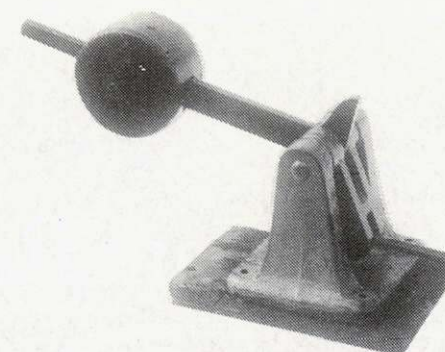
Hedensbergs Godsförvaltning AB
Sala Frimurarebröder
Sala Kommun
Svedala Pumps & Process AB
Åkrahallen

Övriga sponsorer

Bergs Blomsterhandel AB
Cykelboden
Etärnkonsult
Fotograf Jan Storm
FöreningsSparbanken Fastighetsbyrå

Glasmäster AB
Myran Reklam AB
Sala Kommun
Scanspac
Silverhälsan

*Sala Konstförening-Aguélimuseet
Aguélimuseets Vänner
Kultur- och Fritidsnämnden*

Tänk om man då hade växlat...

När vårt företag startades på eftersommaren år 1889, hade vår hemstads berömd konstnär Ivan Aguéli uppnått 20 års ålder. Hans konstnärsbana hade börjat så smått och vi själva kom igång med olika tillverkningar, bl a för jordbruket och järnvägen.

Medan vi jobbade på i vårt raka spår så sökte Ivan sig fram på olika och buktiga vägar, för att efter ett antal år hamna i Barcelona år 1916. Det var där som Ivan Aguélis dagar slutade så tragiskt - han blev den 1 oktober 1917 överkörd av ett lokomotiv och omkom.

Om den spanska järnvägen vid detta tillfälle hade haft ett växelställ av vår säkra tillverkning och någon vänlig spanjor lagt om växeln i rätt ögonblick, då hade Ivan Aguéli kunnat få ytterligare levnadsår och därmed kunnat berika sig själv och konstvärlden med flera målningar.

Sensmoral: Vi måste alla hjälpas åt att sprida kännedom om vårt företags produkter över världen.

Svedalas produktprogram idag omfattar utrustning för gruvindustrin.

733 25 Sala, tel. 0224-570 00

NYHET!

Folksam Resklar

Nu kan du teckna ett avbeställningsskydd som omfattar alla resor – och hela familjen!

FOLKSAM

HEBY KOMMUN

BESÖK TRE MUSEER I HEBY KOMMUN **ÖSTERVÅLA MÖBELMUSEUM**

Verkstad från 1800-talet med unika maskiner och verktyg.
Snickeriverkstad från tidigt 1900-tal. **Utställning** av både äldre och nyttillverkade Östervålamöbler samt information om möbeltillverkningen i bygden.

Ring 0292-106 01, 10452 eller 106 74 för ett besök.

HEBY TEGELBRUKSMUSEUM

Utställning av maskiner, verktyg och redskap använda i tegeltillverkningen. **Fotografier** från tidigt 1900-tal och framåt som speglar arbetet vid bruken. **Modell** över det sista tegelbruket i Heby, produktionen upphörde 1980. Ring 0224-361 94, 361 88 för ett besök.

OLOF KRANSMUSEET I TÄRNSJÖ

Utställning om den berömde pionjermålaren som skildrade livet i Bishop Hill. Ett 30-tal målningar (reproduktioner) med beskrivningar och kommentarer. **Litteratur** om Bishop Hill ger möjlighet till forskning. En video om Bishop Hill visas. **Födelsehemmet** ligger i närheten av museet, där spelas också Bishop Hill-spelet 3-5/8 2001.

Ring Stig Röjerås, 0292-106 91 för ett besök.

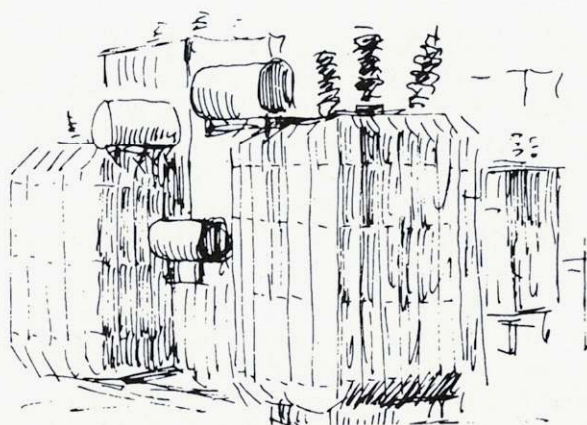

Norrbygatan 5 SALA

Tel 0224-100 18 – 773 94. Fax 0224-177 55

Salaortens specialaffär

När det gäller böcker, papper, kontorsartiklar, skriv- och räknemaskiner, multimedia, datatillbehör

LINDERS EL AB

köper och säljer begagnade

**TRANSFORMATORER
STÄLLVERK
BRYTARE M M**

Begär lagerlista

Norr Kärrbäck, 733 92 SALA
Tel 0224-132 30
Fax 0224-530 60
www.linders.se

Upptäck Sala silverstaden!

Sala silverstaden erbjuder många upplevelser för stora och små.

Sala silvergruva

Gruvan är öppen för grupper året om. Guidade visningar till 40 och 60 meters nivå Specialarrangemang. Nyhet år 2001 för barnen "Jöns gruväventyr" Gruvdrängarna behöver hjälp med att leta silverskatten som de ruskiga rövarena stulit. Alla barn som hjälper gruvdrängarna får en belöning.

Sätra Brunn

Boende och konferens i gammal anrik brunnsmiljö. Arrangemang och aktiviteter året runt.

Väsby kungsgård

Kungsgården, med anor från 1500-talet, är idag ett museum som visar Salas gamla kultur. Logdans och arrangemang sommartid. Öppet året runt.

För mer information om Sala kontakta

Sala turistbyrå tel. 0224-131 45

Kvalitets-KONSERTER

Sätra Brunnns kyrka 2001

Ons 16/5 kl 19.30
VÄSTERÅS SINFONIETTA Entré 125:-

Sön 27/5 kl 16.00
Hovsångerskan Sylvia Lindenstrand
Välgörenhetskonsert Entré 100:-

Lör 2/6 kl 18.00
Robert Wells Trio Entré 300:-

Lör 16/6 kl 18.00
The Real Group Entré 250:-

Lör 23/6 kl 19.30
JUBILEUMSFINAL Sätra Brunn 300 år
"Från Carmen till Kristina" Jubileumsentré 100:-

Lör 30/6 kl 15.00
Thore Skogman Entré 125:-

Lör 11/8 kl 18.00
Peter Carlsson & Blå Grodorna Entré 250:-

Sön 19/8 kl 20.30
Stor Ljushögtid med Operagodis
Dirigent: Gunnar Julin Entré 150:-

Lör 8/9 kl 19.30
"Skimmer och Ljus" med pianisten Patrik Jablonski &
sångerskan Petra Hallberg Entré 250:-

BILJETT FÖRSÄLJNING

• Sala Turistbyrå 0224-131 45	• Sigma Inform. Västerås 021-18 51 20
• Ewérlöfs Bokhandel 0224-100 18	• Sätra Brunn 0224-546 00
• Västerås Turistbyrå 021-10 38 30	Fax 0224-546 01

SÄTRA BRUNN

Sätra Brunn, 733 26 Sala. Tel 0224- 546 00.
www.satrabrunn.se

Ljus, Kraft och Värme Dygnet runt – Året om!

SH E

Sala-Heby Energihandel AB

Vi bevakar kulturen i Sala-Heby

SALA ALLEHANDA

Svart på vitt – eller fyrfärg
Vi trycker det mesta

Tel 0224-292 00 Fax 0224-186 95
eller 08-667 16 22 eller 08-665 39 13

MYRKARBY ISLANDSHÄSTAR

Följ med på en ridtur på våra trygga hästar. Alla hälsas välkomna, såväl nybörjare som erfarna ryttare. Myrkarby Gård är ett fungerande lantbruk med anor från 1600-talet. En del av skogen har nyligen klassats som naturreservat.

Välkomna att ringa!!

Viveca Eriksson 0224-620 94 • Ulrika Hellqvist 0224-620 91
Katarina Almquist 0224-621 60
Myrkarby Gård • 744 95 Vittinge

Sala Sparbank grundades 1828 och är landets näst äldsta bank. Genom 173 års obruten verksamhet har Sala Sparbank utvecklats till en stark, lokal bank som helhjärtat arbetar för hemortens intressen.

Du skall låna pengar och tid på att vara kund i Sala Sparbank. Vi skall ge våra kunder god kunskap och bra tjänster, placeringar, sparande och lån. Genom våra kontor, TelefonBanken och InternetBanken finns vi till hands när Du behöver oss.

I en föränderlig värld är vi noga med våra traditioner: Kvalitet, vänlighet och trygghet – i vardaglig verksamhet och i nya satsningar. Det är traditioner vi håller starkt på. Traditioner som vi för vidare in i framtiden.

Sala Sparbank
– grundad 1828 –

